

да се виятъ по нашето лениво небо и, както се види, на нашитѣ глави ще да се изсипятъ множество молнии и гръмотевици. А какво правиме ние? На тоя въпросъ азъ желая да отговоря до недѣля“. ¹⁾

Но да бжде една незабѣлѣжима ржка въ редакцията на Л. Каравелова, да тегли яремътъ на едно коректорско робство, българскиятъ поетъ не е могълъ и да помисли. Той идѣше въ голѣмия градъ за по-самостоятелни дѣйствия: той идѣше съ ясно разбиране на положението. Той влѣзе зная тъмна нощъ въ Букурещъ съ точна прицѣнка на ролята, която го очаква. „Дойде, казалъ му Левски при пѣрвата имъ срѣща въ салонътъ на Братска Любовь, но гледай, какво и колко има да се върши!“ Има разни пѣтица за служба на едно велико дѣло: литература, проповѣдь, мускули. Ботйовъ е още въ периода на пѣрвия, защото мисълта, идеята трѣбва да лѣти надъ създалитѣ я събития. Ней той ще служи, доколкото може въ „Независимость“, а доколкото не може тукъ—ст. „Будилникъ“. Наплодилъ се единъ купъ негодии: литературни цанцугери, фило-

¹⁾ В. Независимость, г. IV, бр. 50. „Дописникътъ“ извъ „Цариградъ“ е изпълнилъ своето „общаніе“ дадено въ бр. 50. Въ бр. 51. като хроникира общето положение, „дописникътъ“ продължава: „... Разбира се, че всичкото това ни дава пълно право да предложиме единъ другиму (т. е. на Сърбия и другитѣ крайдунавски княжества) слѣдующитѣ три въпроси: 1. Сериозно ли мисли Сърбия да приеме на себе си ролята на Пиемонтъ или нейнитѣ политически дѣятели се подиграватъ съ изшитѣ нещастни брата и дразнятъ ги съ своитѣ журнални статийки за богъ да прости? 2. Работи ли се сериозно за това дѣло или идеята за необходимото южно-славянско споразумение нѣма обичай да излазя извъ редакциитѣ на Бѣлградскитѣ вѣстници; 3. Има ли Сърбия намѣрение да работи искрено, честно и безпристрастно... Врѣме е вече да излѣземе извъ своитѣ лѣговища, да се погледаме очи въ очи и да се опознаемъ между себе си. Врѣмето не търпи никакви отлагателства. Тукъ съмъ длѣженъ да ви кажа и това, че ако Сърбия не прибѣрза да завземе своето мѣсто, т. е. ако тя пожелае и